

**Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας
Πολυτεχνική Σχολή
πρώην Τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών και Βιομηχανικού Σχεδιασμού
(Εισαγωγική Κατεύθυνση Βιομηχανικού Σχεδιασμού)**

Πτυχιακή Εργασία με τίτλο:

“ Αναπαλαίωση επίπλου εσωτερικού χώρου ”

Ονοματεπώνυμο φοιτητή: Αικατερίνη Χρυσάνθη

Επιβλέπων Καθηγητής: *Παναγιώτης Κυράτσης & Αθανάσιος Μανάβης*

Κοζάνη 2023

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα	2
Περίληψη.....	3
Κεφάλαιο 1 – Εισαγωγή	4
1.1 Ιστορική Αναδρομή.....	5-6
1.2 Έννοια Αναπαλαίωσης και Επαναχρησιμοποίησης.....	6
1.3 Πλεονεκτήματα - Μειονεκτήματα.....	6-7
1.4 Συμπεράσματα - Παρατηρήσεις	7
Κεφάλαιο 2 – Πρακτική εφαρμογή αναπαλαίωσης επίπλου εσωτερικού χώρου	8
2.1 Επιλογή και παρουσίαση επίπλου	8
2.2 Περιγραφή σταδίων αναπαλαίωσης	9-16
Βιβλιογραφία.....	17

Περίληψη

Η παρούσα πτυχιακή εργασία με αντικείμενο: «Αναπαλαίωση επίπλου εσωτερικού χώρου», έχει ως σκοπό την πρακτική εφαρμογή αναπαλαίωσης αντικειμένου και την γραπτή περιγραφή των σταδίων αυτής. Παράλληλα, επιχειρείται η καταγραφή και αξιολόγηση των συμπερασμάτων που απορρέουν για το περιβάλλον, την οικονομία και άλλες κοινωνικές εκφάνσεις από την αναπαλαίωση αντικειμένων.

Το προϊόν που 'παράγεται' από τη συγκεκριμένη διαδικασία, έχει ως επιδιωκόμενο σκοπό να υποδείξει στην πιο απλοποιημένη μορφή, έναν εναλλακτικό τρόπο συντήρησης αντικειμένων, με τα οποία έχουμε συναισθηματικό δέσιμο και θέλουμε να παρατείνουμε το χρόνο ζωής τους ή επιθυμούμε να τα ανανεώσουμε και να τα κάνουμε πάλι λειτουργικά με το λιγότερο οικονομικό κόστος.

Στην παρούσα μελέτη διατυπώνονται και αναλύονται τα βασικότερα τμήματα(στάδια) που συνιστούν την όλη διαδικασία αποξήλωσης και ανακατασκευής ενός διαθέσιμου καναπέ. Δίνεται έτσι ένα πρότυπο για την κατανόηση των εργασιών βήμα-βήμα ενώ παράλληλα επιδιώκεται η όλη δραστηριότητα να αποτελέσει κίνητρο δημιουργικότητας, καινοτομίας, ευελιξίας, επιχειρηματικότητας – με σημαντικό οικονομικό και κοινωνικό όφελος.

Κεφάλαιο 1 – Εισαγωγή

Στην καταναλωτική κοινωνία στην οποία ζούμε είναι πολύ δελεαστικό να πετάξουμε ένα παλιό αντικείμενο και να το αντικαταστήσουμε με νέο.

Το σύγχρονο κοινωνικό και οικονομικό μοντέλο, δημιουργεί στον άνθρωπο την ανάγκη της κατανάλωσης προϊόντων σε μαζικές ποσότητες. Τα δε αντικείμενα προς κατανάλωση, τις περισσότερες φορές δεν καλύπτουν πρωτογενείς ανάγκες, αλλά συνδέονται με την ιδιαίτερη ψυχοσύνθεση που ανέπτυξε ο σύγχρονος άνθρωπος σε σχέση με τα δεδομένα μιας κοινωνίας και οικονομίας που τον θέλει μαζικό καταναλωτή, με μηδενική δυνατότητα αξιολόγησης των πραγματικών του αναγκών (Erich Formm 1983, Γιαβρής Άρης 1990)

Το παραπάνω συμπέρασμα που προκύπτει, εντοπίζεται και στο αντικείμενο της παρούσας έρευνας, τα έπιπλα: παρατηρείται η αγορά επίπλων μαζικής παραγωγής, με ελάχιστες διαφορές μεταξύ τους σχεδιαστικά και λειτουργικά, με αποτέλεσμα τον πολλαπλασιασμό πανομοιότυπων σπιτιών (Erich Formm 1983).

Παράλληλα, λόγω της οικονομικής και περιβαλλοντικής κρίσης, η ευαισθητοποίηση των επιστημόνων έχει αφυπνίσει σημαντική μερίδα ανθρώπων παγκοσμίως (παραγωγών και καταναλωτών) που αντιδρά σε όλα τα έτοιμα σχήματα και μοντέλα που προτείνει η σημερινή κοινωνία, με κύρια χαρακτηριστικά την ανάγκη για πρωτότυπη δημιουργία, αισθητική πέραν του μετρίου αλλά και προσωπική έκφραση.

Τα αντικείμενα – τα έπιπλα στην προκειμένη περίπτωση - δεν έχουν μόνο χρηστική αξία, αλλά είναι φορείς της ιδιαίτερης και μοναδικής προσωπικότητας του ιδιοκτήτη τους, προσαρμοσμένα όμως τις ανάγκες του και διαθέσιμα σε πραγματικά προσιτό κόστος γι' αυτόν (Erich Formm 1983 Γιαβρής Άρης 1990). Η τάση αυτή, στηρίζει και ενθαρρύνει την δημιουργικότητα, την περιβαλλοντική συνείδηση, την επανάχρηση αντικειμένων, την οικονομική συνείδηση και την διατήρηση αξιών και προσωπικής έκφρασης. Τα παλιά έπιπλα και αντικείμενα αποκτούν μια δεύτερη ζωή, χωρίς να χάνουν την συνείδηση τους με το σήμερα, αποδεικνύοντας σε περιόδους οικονομικής κρίσης πως το "παλιό είναι το καινούριο νέο".

Στην εποχή του 'κοινωνικά ευαίσθητου' ή 'κοινωνικά υπεύθυνου' καταναλωτή έχει δημιουργηθεί η ανάγκη προσφοράς πολλών εναλλακτικών προϊόντων και υπηρεσιών ώστε να εξασφαλίζεται η ευημερία και η ποιότητα ζωής της κοινωνίας.

Αποτελεί ένα ιδιαίτερα σημαντικό φαινόμενο του σύγχρονου πολιτισμού, με τις οικολογικές – περιβαλλοντικές οργανώσεις, τις κυβερνήσεις των κρατών, το διαδίκτυο να κατακλύζουν με άρθρα και βιβλιογραφία, ενημερώνοντας τους πολίτες για την οικολογική συνείδηση, την ανακύκλωση – recycling, την κυκλική οικονομία, το DIY (Do It Yourself).

1.1 Ιστορική αναδρομή αναπαλαίωσης και επαναχρησιμοποίησης

Από την αρχαιότητα ακόμη, η ανακύκλωση σαν διαδικασία, υπήρχε και είχε σημαντικό ρόλο στην οικοδομική δραστηριότητα του ανθρώπου. Οι νεότεροι οικισμοί χτίζονται στη θέση παλαιότερων, οι οποίοι είτε είχαν εγκαταλειφθεί, ή καταστραφεί, χρησιμοποιώντας τα ερείπια αυτών. Έτσι εξασφάλιζαν την εξοικονόμηση χρόνου και πρώτων υλών. Μετά την κατάρρευση του αρχαίου κόσμου, στη λεκάνη της Μεσογείου, η δόμηση βασίζεται στην επανάχρηση οικοδομικών μελών. Αυτή η δόμηση σαν φαινόμενο, είχε μεγάλη έκταση, που γίνεται αντιληπτό από τις επιστρώσεις που συνθέτουν το υπόστρωμα των σημερινών πόλεων.

Με αυτό τον τρόπο γινόταν μία φυσική ανακύκλωση των υλικών. Στην Αψίδα του Κωνσταντίνου στη Ρώμη χρησιμοποιούνται επαναχρησιμοποιήσιμα οικοδομικά υλικά (spolia) από 4 διαφορετικές χρονικές περιόδους.

Κατά τους βυζαντινούς χρόνους συνεχίζεται η επαναχρησιμοποίηση δομικού υλικού, αλλά εξυπηρετεί και αισθητικούς σκοπούς, με αποτέλεσμα την παραγωγή γραφικών συνθέσεων. Στην αναγέννηση (14ος – 16ος αιώνας) επίσης το παλιό διατηρείται και πάνω του προστίθεται το νέο. Το παράδειγμα της Santa Maria degli e dei Martiri. Η επανάχρηση δομικών υλικών από μνημεία του παρελθόντος είχε τότε πρακτική αξία (Κονταράτος Σ. 1986).

Η βιομηχανική επανάσταση που ακολούθησε με αλματώδης ανάπτυξη, οδήγησε στην αύξηση παραγωγής. Οι κοινωνίες απομακρύνθηκαν από την πρακτική της οικιακής οικονομίας. Στα νεότερα χρόνια η επαναχρησιμοποίηση υλικών στην κατασκευή εμφανίζεται πλέον για λόγους περιβαλλοντικούς και όχι πλέον για οικονομικούς.

Τα χρόνια που ακολουθούν η ευαισθητοποίηση της κοινωνίας για περιβαλλοντολογικά θέματα συνεχώς θα αυξάνεται, με αποκορύφωμα τη δεκαετία του 1970, όπου κίνημα όπως των χίπις ή ομάδες αρχιτεκτόνων και βιομηχανιών, γίνονταν προσπάθειες προς την ανακάλυψη τρόπων αξιοποίησης των καταναλωτικών προϊόντων του σύγχρονου κόσμου.

Στον 20ο αιώνα διάφοροι διανοητές και καλλιτέχνες, από το πεδίο της τέχνης και της λογοτεχνίας, ενδιαφέρθηκαν κυρίως για φθαρμένα και απορριφθέντα στοιχεία. Ένα παράδειγμα αυτών των καλλιτεχνών, είναι και ο Duchamp, του οποίου πρώτοι οι Ντανταϊστές υπενθυμίζουν τα ευρήματα της δουλειάς του, που αναφέρονται στη χρήση αντικειμένων με απρόσμενο τρόπο (Ponte A. 2006, Χανς Ρίχτερ 1983).

Στην Ιταλία τη δεκαετία του '50 και του '60, διάφοροι καλλιτέχνες όπως οι Ettore Colla και Pino Pascali δημιούργησαν συνθέσεις από φθαρμένα υλικά.

Την ίδια εποχή περίπου ο Joseph Beuys δημιούργησε συνθέσεις με οργανικά και το 1967, δημιουργείται στην Ιταλία το κίνημα της Arte Povera δηλαδή «φτωχή τέχνη» όπου θα δημιουργήσουν οι εξής καλλιτέχνες: Giovanni Anselmo, Aligheiero Boetti, Paolo Cazolari, Luciano Fabro, Piero Gilardi, Jannis Kounellis, Giuseppe Penone, έργα φτιαγμένα αποκλειστικά από φτωχά υλικά από απορρίμματα.

Μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, έργα φτιαγμένα από σκουπίδια μπαίνουν στα μουσεία και τους εκθεσιακούς χώρους. Οι καλλιτέχνες, σχολιάζοντας την σύγχρονη πραγματικότητα, διαμαρτύρονται και για την αποξένωση του ανθρώπου από τη φύση.

Στο Λονδίνο το 1981 άνοιξε το κατάστημα «one off» του Ron Arad το οποίο δείχνει μεγάλο ενδιαφέρον στην αισθητική κολάζ τυχαίων καταλοίπων του βιομηχανικού πολιτισμού: παλιά καθίσματα αυτοκινήτων που ανακυκλώνονται σε πολυθρόνες πικ απ από μπετόν αρμέ, έπιπλα από λαμαρίνες κ.τ.λ. γύρω του συγκεντρώνονται νέοι σχεδιαστές, με προκλητικές ιδέες για μια ζωντανή και σύγχρονη αισθητική του σχεδιασμού που αντιτίθεται στη μαζική παράγωγή (Γεωργουσόπουλος 2002). Μια εταιρεία upcycling, όπου με καινοτόμο σχεδιασμό φρεσκάρει «ξεχασμένες» πρώτες ύλες, τους δίνει καινούργιο σκοπό χρήσης και τους επανεφεύρει σε έναν νέο κύκλο ζωής.

1.2 Έννοια αναπαλαίωσης και επαναχρησιμοποίησης

Η έννοια της αναπαλαίωσης και επαναχρησιμοποίησης : Κάθε εργασία με την οποία προϊόντα ή συστατικά που δεν είναι απόβλητα, χρησιμοποιούνται εκ νέου για τον ίδιο σκοπό για τον οποίο σχεδιαστήκαν, με νέα μορφή ζωής

1.3. Πλεονεκτήματα – μειονεκτήματα

Πλεονεκτήματα αναπαλαίωσης και επαναχρησιμοποίησης επίπλου

- Μείωση της βιομηχανικής ενέργειας
- Μείωση των απορριμμάτων στις χωματερές
- Εξοικονόμηση κόστους για τους καταναλωτές
- Η επαναχρησιμοποίηση φυσικών υλικών που τείνουν προς εξαφάνιση, όπως το ξύλο (en.wikipedia.org/wiki/Reuse)
- Upcycling: που σημαίνει δημιουργική επαναχρησιμοποίηση. Είναι μια ειδική διαδικασία ανώτερη της ανακύκλωσης που στόχο έχει όχι μόνο την επαναχρησιμοποίηση των αποβλήτων, αλλά την επεξεργασία άχρηστων προϊόντων σε νέες, υψηλότερης ποιότητας προϊόντα. Το Upcycling ξεχωρίζει σαν διαδικασία για την αειφόρο καινοτομία του καθώς χρησιμοποιεί τα υλικά στην αρχική τους μορφή, εξοικονομεί πόρους και χρήματα αυξάνοντας έτσι την ποιότητα του προϊόντος. Στόχος του upcycling είναι να αποφευχθεί η σπατάλη δυνητικά χρήσιμων υλικών με τη χρήση των υφιστάμενων. Αυτό μειώνει την κατανάλωση των νέων πρώτων υλών κατά τη δημιουργία νέων προϊόντων. Η μείωση της χρήσης των νέων πρώτων υλών μπορεί να οδηγήσει σε μείωση της χρήσης ενέργειας, της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, της ρύπανσης των υδάτων, ακόμη και αερίων του θερμοκηπίου των εκπομπών. (<https://en.wikipedia.org/wiki/Upcycling>)

- Επίσης, η τάση upcycling στην ανακύκλωση, δίνει την ευκαιρία στον άνθρωπο να επιστρατεύσει τη δημιουργικότητά του - DIY(Do It Yourself) - για να αναβαθμίσει ταλαιπωρημένα, βαρετά ή παλιά αντικείμενα, μετατρέποντάς τα σε μοναδικά, στιλάτα κομμάτια, προκειμένου να τα επαναχρησιμοποιήσει.
- Συμβάλλει στην **κυκλική οικονομία** - το νέο μοντέλο βιώσιμης ανάπτυξης.
- Ακόμη κι αν κάποιος δεν είναι σε θέση να αναπαλαιώσει μόνος του ένα φθαρμένο έπιπλο, μπορεί να αναζητήσει έμπειρους τεχνίτες και έτσι να συμβάλλει στη στήριξη της συγκεκριμένης ομάδας επαγγελματιών στην αγορά.

Μειονεκτήματα αναπαλαίωσης και επαναχρησιμοποίησης επίπλου

- Η επαναχρησιμοποίηση απαιτεί καθαρισμό των στοιχείων ή την ανάγκη μεταφοράς τους, οπότε και προκύπτουν περιβαλλοντικές δαπάνες.
- Η ταξινόμηση και η προετοιμασία των στοιχείων είναι μια χρονοβόρα διαδικασία δηλ. ασύμφορη για τους καταναλωτές και δαπανηρή για τις επιχειρήσεις.
- Τα προϊόντα με πολλές φθορές, απαιτούν περισσότερα υλικά για την ανακατασκευή τους (en.wikipedia.org/wiki/Reuse).

1.4 Συμπεράσματα – παρατηρήσεις

Με τη σύντομη ιστορική ανασκόπηση που περιγράψαμε σε προηγούμενο κεφάλαιο, κατανοούμε πως ο άνθρωπος από αρχαιοτάτων χρόνων αξιοποιεί την αναπαλαίωση και κάνει επαναχρησιμοποίηση αντικειμένων σε διάφορους τομείς της ζωής του.

Οι λόγοι μπορεί να είναι: οικονομικοί, εικαστικοί, πολιτιστικοί, συναισθηματικοί.

Στις σύγχρονες κοινωνίες, οι συνθήκες που δημιουργήθηκαν από την οικονομική και την περιβαλλοντική κρίση που απειλεί τον πλανήτη, έχουν ως φυσικό επακόλουθο την στροφή σε εναλλακτικούς τρόπους συντήρησης – αναπαλαίωσης και επαναχρησιμοποίησης αντικειμένων καθώς και ανάπτυξης της δημιουργικότητας και ενδεχομένως της επιχειρηματικότητας.

Είτε κάποιος θέλει να εξοικονομήσει χρήματα, είτε αναζητά περιβαλλοντικά φιλικότερους τρόπους να βελτιώσει τον χώρο του, η δημιουργική ανακύκλωση ή επαναχρησιμοποίηση είναι ένας σπουδαίος και έξυπνος τρόπος να επιτύχει τον σκοπό του.

Αυτή η δημιουργική, διασκεδαστική και συναρπαστική διαδικασία «μεταμόρφωσης» μπορεί να αποτελέσει μοναδική ευκαιρία να διοχετεύσει ένας άνθρωπος την ενέργειά του ή να περάσει χρόνο με φίλους και συγγενείς, απολαμβάνοντας μια κοινή δραστηριότητα.

Και αν υπάρχει μεράκι και ταλέντο, γιατί να μην την εκμεταλλευτεί ως επιχειρηματική ιδέα;

Κεφάλαιο 2. Πρακτική εφαρμογή αναπαλαίωσης επίπλου εσωτερικού χώρου

Εικόνα 1. Καναπές 1

Εικόνα 3. Καναπές 2

Εικόνα 4. Καναπές 2

Εικόνα 2. Καναπές 1

Εικόνα 5. Καναπές 2

2.1 Επιλογή και Παρουσίαση επίπλου

Αρχικά βρέθηκαν δύο παλαιοί καναπέδες σε κάδους απορριμμάτων ακατάλληλοι για χρήση, οι οποίοι θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για το σκοπό της εργασίας. Από αυτούς ο ένας (Εικόνα 1,2) ενώ εξωτερικά φαινόταν σε καλή σχετικά κατάσταση, μετά από περαιτέρω έλεγχο διαπιστώθηκε ότι δεν επιδεχόταν επιδιόρθωση καθώς ο σκελετός του ήταν σάπιος λόγω έκθεσης σε κακά καιρικά φαινόμενα. Έτσι η διαδικασία αναπαλαίωσης προχώρησε με τον δεύτερο καναπέ (Εικόνα 3,4,5) που ήταν σε πολύ καλύτερη κατάσταση. Το έπιπλο που τελικά ανακατασκευάστηκε αφορά έναν παλιό διαθέσιμο καναπέ από δέρμα χρώματος καφέ σκούρου. Στη βάση του έχει ως στηρίγματα τέσσερα ξύλινα ποδαράκια. Σκοπός στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι να γίνει αντικατάσταση μόνο των μη χρήσιμων υλικών από το έπιπλο, δηλαδή των υλικών που είναι κατεστραμμένα, για περιβαλλοντικούς λόγους αλλά και οικονομικούς.

2.2 Περιγραφή σταδίων αναπαλαίωσης

Στάδιο 1. Συλλογή εργαλείων

Εικόνα 6. Εργαλεία

Στην αρχή της υλοποίησης εργασιών αναπαλαίωσης συγκεντρώθηκαν τα απαραίτητα εργαλεία. Στην εικόνα 6. υπάρχουν τα βασικά εργαλεία που χρησιμοποιήθηκαν για τα επόμενα στάδια της διαδικασίας, τα οποία είναι: ηλεκτρικό τριπάνι, σφυρί, κατσαβίδι χειρός, χαρτοταινία, δύο διαφορετικά μεγέθη καρφωτικών εργαλείων - συρραπτικών, κοπίδι, ψαλίδια, κλωστές, χάρακες, μεζούρα 2m, κιμωλία, ειδική κόλλα και πλαγιόκοφτης. Επιπλέον χρησιμοποιήθηκε ραπτομηχανή για την δημιουργία του καλύμματος.

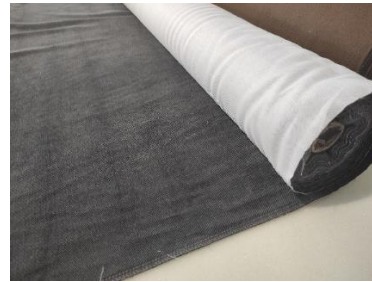
Στάδιο 2. Αρχική προετοιμασία

Εικόνα 8. Υφασμα τόπι 1

Εικόνα 7. Δειγματολόγιο υφασμάτων

Εικόνα 9. Υφασμα τόπι 2

Εικόνα 10. Φόδρα

Σε αυτή τη φάση, αποσυναρμολογήθηκε ο καναπές σε δύο κομμάτια (πλάτη και κάθισμα), αφαιρέθηκαν τα ποδαράκια και μετρήθηκαν οι διαστάσεις του με μεζούρα, με σκοπό την παραγγελία του νέου υφάσματος και της φόδρας. Ανάμεσα σε διάφορες υφές και χρώματα, επιλέχθηκε μια σκούρα γκρι απόχρωση υφάσματος (Εικόνα 7) καθώς στον χώρο του εργαστηρίου όπου και θα παραμείνει το έπιπλο, μια πιο ανοιχτή απόχρωση θα αλλοιωνόταν λόγω ρύπων. Έπειτα ακολούθησε η παραγγελία υφάσματος δώδεκα μέτρων (Εικόνα 8,9) και φόδρας τεσσάρων μέτρων (Εικόνα 10).

Στάδιο 3. Αφαίρεση μη χρήσιμων υλικών

Εικόνα 11. Σκελετός με παλαιούς ιμάντες

Εικόνα 12. Σκελετός χωρίς ιμάντες

Έπειτα από την επιλογή και παραγγελία του υφάσματος, η διαδικασία προχώρησε με την προσεκτική αφαίρεση του παλαιού υφάσματος και της φόδρας, τα οποία κρατήθηκαν ως πατρόν. Πιο συγκεκριμένα αφαιρέθηκαν από την βάση του καναπέ τα παλαιά καρφωμένα συρραπτικά που συγκρατούσαν την φόδρα στο κάτω μέρος, η οποία και απομακρύνθηκε. Στη συνέχεια αφαιρέθηκαν τα συρραπτικά που συγκρατούσαν το κάλυμμα, κόπηκαν τα σημεία ένωσης με ψαλίδι και αφαιρέθηκε το ύφασμα σε κομμάτια. Επιπλέον, αφαιρέθηκαν οι παλιές σούστες, οι ιμάντες καθώς και τα αφρολέξ του καθίσματος και της πλάτης.

Στάδιο 4. Αρχικές επισκευές σκελετού

Εικόνα 13. Σκελετός με καινούριους ιμάντες

Εικόνα 14. Σκελετός με καινούριους ιμάντες

Εικόνα 15. Σκελετός με καινούριους ιμάντες

Εικόνα 16. Σκελετός με καινούριους ιμάντες

Εικόνα 17. Δέσιμο σούστας με σκελετό

Εικόνα 18. Καρφωμένος ιμάντας

Μετά την αγορά των νέων υλικών (σούστες, ιμάντες, αφρολέξ κλπ.), τοποθετήθηκαν στο σύνολο εννέα σούστες και τρεις ιμάντες στο κάθισμα (Εικόνα 13). Στο κομμάτι της πλάτης, τοποθετήθηκαν συνολικά οκτώ ιμάντες (Εικόνα 16). Η διαδικασία ξεκίνησε με την τοποθέτηση των σουστών στο κάθισμα. Οι σούστες γαντζώθηκαν σε ειδικό κλίπ που είναι καρφωμένο στο σκελετό του καθίσματος με συρραπτικό (Εικόνα 17), και αμέσως μετά καρφώθηκαν επίσης με συρραπτικό οι ιμάντες που τοποθετήθηκαν οριζόντια στον σκελετό του καθίσματος και πλεχτά στις σούστες (Εικόνα 15). Στην πλάτη του καθίσματος τοποθετήθηκαν δύο διπλοί ιμάντες κάθετα καρφωμένοι με συρραπτικό (Εικόνα 18), και άλλοι τέσσερις οριζόντια καρφωμένοι στον σκελετό πλεχτά στους κάθετους (Εικόνα 16).

Στάδιο 5. Ντύσιμο σκελετού

Εικόνα 19. Φόδρα καθίσματος

Εικόνα 20. Τοπ. Αφρολ 3 κάθισμα

Εικόνα 21. Τοπ. Αφρολ 2 κάθισμα

Εικόνα 22. Τοπ. Βάτας κάθισμα

Εικόνα 23. Τοπ. Αφρολ 2 πλάτη

Εικόνα 24. Τοπ. Βάτας πλάτη

Εικόνα 25. Αφρολέξ No 1,2,3

Εικόνα 26. Εργαλείο για συγκόλληση

Στη συνέχεια τοποθετήθηκαν, η φόδρα και τρία κομμάτια αφρολέξ διαφορετικού πάχους και πυκνότητας το καθένα, σε τρεις φάσεις (Εικόνα 25). Πιο συγκεκριμένα, πρώτα τοποθετήθηκε πάνω στο σκελετό με καρφωτικό εργαλείο η φόδρα (Εικόνα 19). Σε δεύτερη φάση συγκολλήθηκαν με ειδικό εργαλείο (εικόνα 26) σε στρώσεις τα αφρολέξ. Ξεκινώντας από το πιο παχύ και πυκνό (No 3) που κολλήθηκε πάνω στην φόδρα (Εικόνα 20), συνεχίζοντας στο λίγο πιο λεπτό (No 2) που κολλήθηκε αμέσως μετά (Εικόνα 21,23) και το ακόμα πιο λεπτό (No 1) που κολλήθηκε στο τέλος. Αμέσως μετά τα δύο κομμάτια (πλάτη, κάθισμα) ντύθηκαν με βάτα πολυεστερική. (Εικόνα 22,24) Σε αυτή τη φάση έχουν τελειώσει οι απαραίτητες εργασίες στο σκελετό και το έπιπλο είναι έτοιμο για την τοποθέτηση του καλύμματος.

Στάδιο 6. Κατασκευή καλύμματος

Εικόνα 27. Ορισμός σημείου κοπής υφάσματος

Εικόνα 28. Ορισμός σημείου κοπής υφάσματος

Εικόνα 29. Ορισμός σημείου ραφής

Εικόνα 30. Ορισμός σημείου ραφής

Εικόνα 31. Ραφή υφασμάτων

Εικόνα 32. Ραφή υφασμάτων

Εικόνα 33. Ραφή υφασμάτων

Εικόνα 34. Ραφή υφασμάτων

Εικόνα 35. Τελικό κάλυμμα

Αφού ολοκληρώθηκαν οι εργασίες στο σκελετό, έγινε κοπή του νέου υφάσματος σε διαφορετικές διαστάσεις βάσει του πατρών. Αναλυτικότερα, με οδηγό τα παλαιά κομμάτια ύφασμα που σταθεροποιήθηκαν επάνω στο νέο ύφασμα με χαρτοταινία (Εικόνα 27,28), ορίστηκαν τα σημεία που έπρεπε να κοπεί και να ραφεί το νέο ύφασμα (Εικόνα 29,30). Έπειτα, με τη βοήθεια ραπτομηχανής, έγινε η ραφή των κομματιών ένα προς ένα, στα σημεία που είχαν οριστεί (Εικόνα 31,32,33,34). Έτσι τελικά δημιουργήθηκαν τα δύο ξεχωριστά καλύμματα για την πλάτη και το κάθισμα. Αμέσως μετά την ραφή η διαδικασία προχώρησε με την δοκιμή του καλύμματος στα δύο κομμάτια του επίπλου με σκοπό να διορθωθούν ατέλειες και να διαπιστωθεί εάν εφάρμοζε σωστά στο σκελετό μετά τις αλλαγές των αφρολέξ (Εικόνα 35).

Στάδιο 7. Τοποθέτηση υφάσματος

Εικόνα 36. Τοπ. καλύμματος

Εικόνα 37. Τοπ. καλύμματος

Εικόνα 38. Βίδες συναρμολόγησης

Εικόνα 39. Πλαϊνές βίδες συναρμολόγησης

Εικόνα 40. Ολοκληρωμένη συναρμολόγηση

Αφού ολοκληρώθηκε το κάλυμμα, έπειτα από αρκετές δοκιμές και διορθώσεις πάνω στον σκελετό του καναπέ, έγινε η εφαρμογή του πάνω στα δύο μέρη (πλάτη, κάθισμα). Η διαδικασία ξεκίνησε πρώτα στο κάθισμα όπου, εφαρμόστηκε το κάλυμμα στην επάνω επιφάνεια καθώς και περιμετρικά στα πλαϊνά μέρη, το οποίο σταθεροποιήθηκε με τη χρήση κόλλας και συρραπτικού στην κάτω επιφάνεια (Εικόνα 37). Στη συνέχεια, εφαρμόστηκε το κάλυμμα στην πλάτη και στα μπράτσα με τον ίδιο τρόπο (Εικόνα 36). Έπειτα, ολοκληρώθηκε η συναρμολόγηση των δύο μερών του επίπλου με βίδες και τη χρήση ηλεκτρικού κατσαβιδιού (Εικόνα 40). Πιο συγκεκριμένα, τοποθετήθηκαν τέσσερις βίδες στην πλευρά που εφάπτεται το κάθισμα με την πλάτη και άλλες δύο στην κάθε πλευρά που εφάπτεται με τα μπράτσα (Εικόνα 38,39).

Εικόνα 41. Τοπ. φόδρα

Εικόνα 42. Βίδα ξύλινου στηρίγματος

Εικόνα 43. Ξύλινο στήριγμα

Εικόνα 44. Ξύλινο στήριγμα

Εικόνα 45. Αναπαλαιωμένο έπιπλο

Εικόνα 46. Διαδικασία συσκευάσης επίπλου

Στάδιο 8. Ολοκλήρωση αναπαλαίωσης επίπλου

Σε αυτό το στάδιο της αναπαλαίωσης του επίπλου, τοποθετήθηκε η φόδρα μοντ ζουλιέν στη βάση του καναπέ, επίσης με τη χρήση καρφωτικού εργαλείου (Εικόνα 41). Έγινε επανατοποθέτηση των ξύλινων στηριγμάτων του καναπέ (ποδαράκια) με κόλλα και μία βίδα στο κάθε ένα από την κάτω πλευρά (Εικόνα 42) στις τέσσερις γωνίες της κάτω επιφάνειας του καναπέ (Εικόνα 43,44) με ηλεκτρικό κατσαβίδι. Έτσι, ολοκληρώθηκε η διαδικασία αναπαλαίωσης (Εικόνα 45) και το έπιπλο συσκευάστηκε για αποστολή στο Ίδρυμα (Εικόνα 46).

Βιβλιογραφία

1. Γεωργουσόπουλος Ε. Ιστορία διακοσμητικών τεχνών, ΤΕΕ Αθήνα 2002
2. Γιαβρής Άρης, Η οργάνωση του λόγου, εκδ. Gutenberg, Αθήνα 1990, τ. Α', σελ. 97-98
3. Κονταράτος Σ., 1986, Αρχιτεκτονική και παράδοση: Ιδεολογίες, πρακτικές και προβλήματα στη χρήση του αρχιτεκτονικού παρελθόντος, Αθήνα: Καστανιώτης
4. Erich Formm, «Πειθαρχία και Ελευθερία» εκδόσεις Γλάρος, Αθήνα 1983
5. Ponte Alexandra. 2006, <Art and Garbage>. Lotus International σελ.11
6. Χανς Ρίχτερ, *Νταντά*, Εκδόσεις Υποδομή (1983)

Ηλεκτρονικές πηγές

1. <http://www.mastoremata.gr> DIY Portal, επίσκεψη 8-5-2023
2. <https://en.wikipedia.org/wiki/Reuse>, επίσκεψη 11-05-2023
3. <https://en.wikipedia.org/wiki/Upcycling>, επίσκεψη 13-05-2023
4. <https://www.ekt.gr/el/magazines/features/23377>, επίσκεψη 12-05-2023
5. <https://dibje.com/%CE%B5%CF%80%CE%B9%CF%83%CE%BA%CE%B5%CF%85%CE%AE-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%B1%CE%BD%CE%B1%CE%BA%CE%B1%CE%AF%CE%BD%CE%B9%CF%83%CE%B7-%CE%B5%CF%80%CE%AF%CF%80%CE%BB%CF%89%CE%BD-%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%AF>, επίσκεψη 11-05-2023
6. <https://kepka.org/433-enimerosi/prasines-synitheies/3042-kykliki-oikonomia> επίσκεψη 12-05-2023
7. <https://ciclo-project.eu/publications>, επίσκεψη 14-5-2023